

چرا استفاده از شبکه‌های اجتماعی در آموزش توصیه می‌شود؟

Bē

شبکه‌های اجتماعی مجازی ویژگی‌هایی دارند که به دلیل همان ویژگی‌ها برای استفاده در آموزش بسیار مفید هستند و مورد اقبال قرار گرفته‌اند. در این بخش برخی از ویژگی‌های این شبکه‌ها که موجب شده است علاقه‌مندان به حوزه آموزش به استفاده از این شبکه‌ها تمایل یابند معرفی می‌شوند.

دسترسی آسان

با توجه به گسترش استفاده از اینترنت و تلفن همراه، شبکه‌های اجتماعی مجازی تقریباً در دسترس همه افراد جامعه قرار دارند و هر فردی در هر مکان و زمانی امکان استفاده از این شبکه‌ها را دارد به همین دلیل معلمان می‌توانند به راحتی محتوای آموزشی خود را در اختیار یادگیرندگان قرار دهند.

سهولت استفاده

استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی بسیار ساده است و هر فردی حتی با نداشتن علم کامپیوتر و سواد رسانه‌ای می‌تواند به راحتی از آن‌ها استفاده نماید و این باعث شده است معلمان که حتی با فناوری‌های روز و نرم‌افزارهای مختلف ارتباط برقرار نمی‌کنند و یا یادگیرندگان در هر سن و تخصصی به استفاده از این شبکه‌ها علاقه نشان دهند.

کاربرمحور بودن

در شبکه‌های اجتماعی مجازی، اصالت کاربر نه تنها به عنوان مصرف‌کننده بلکه به عنوان تولیدکننده و نشردهنده است. ابتکار عمل تولید و نشر محتوا و برقراری ارتباط در دست کاربر است. در این شبکه‌ها نیازی نیست همه محتوا را معلم آماده کند، بلکه یادگیرنده در تولید محتوا نقش فعالی دارد. به همین دلیل معلم زمان و هزینه کمتری بابت آماده‌سازی محتوا صرف می‌کند. از طرف دیگر زمانی که یادگیرنده خود به تولید محتوا بپردازد، یادگیری بهتر اتفاق می‌افتد.

رایگان بودن

استفاده از اغلب شبکه‌های اجتماعی مجازی رایگان است و این باعث می‌شود که معلمان و یادگیرندگان به راحتی و بدون صرف هزینه بتوانند از امکانات مفید آن در فرایند یاددهی - یادگیری استفاده کنند.

مشارکت فعال

در شبکه‌های اجتماعی مجازی با پدیده خروج از وضعیت انفعالی و کنش‌پذیری کاربران مواجه هستیم. در این شبکه‌ها کنترل جریان اطلاعات تا حدی بر عهده یادگیرنده است و او تعیین می‌کند چه اطلاعاتی را برای چه کسانی منتشر کند. البته در این شبکه‌ها، معلم می‌تواند میزان توانایی و امکانات یادگیرنده را معین و کنترل کند.

تعاملی بودن

برخلاف بسیاری از رسانه‌ها که ارتباط یک‌طرفه و انتشار محتوا از طرف معلم انجام می‌شود و یادگیرنده صرفاً مصرف‌کننده محتوا است، در شبکه‌های اجتماعی مجازی، ارتباط دوطرفه برقرار می‌شود و یادگیرنده به‌عنوان فرستنده محتوا هم ایفای نقش می‌کند و از مشارکت فعال وی نمی‌توان غافل شد. در این شبکه‌ها امکان گفت‌وگوی دو سویه یا چند سویه، مباحثه‌های گروهی و ارسال پیام‌های شخصی به یکدیگر وجود دارد و این تعامل در یادگیری بیشتر و مؤثرتر کمک می‌کند.

امکان گروه‌بندی

در شبکه‌های اجتماعی مجازی معلم به راحتی می‌تواند گروه‌های مختلفی را تعریف نموده و مخاطبان خود را براساس ویژگی‌های آنها در گروه‌های متفاوت قرار دهد. به این صورت می‌تواند برای هر گروه به فراخور ویژگی‌های آن، محتوا و دسترسی‌های مشخص ایجاد نماید.

امکان به اشتراک گذاری چند رسانه‌ای‌ها

در شبکه‌های اجتماعی مجازی معلم و یادگیرندگان می‌توانند انواع شکل‌های محتوا نظیر تصاویر، موسیقی، فیلم‌های ویدئویی، متون و اسناد خود را برای اعضای شبکه به اشتراک بگذارند و این ویژگی باعث می‌شود که یادگیرندگان با هر سبک یادگیری از کانال‌های مختلف برای دریافت اطلاعات استفاده نمایند و یادگیری بهتر اتفاق بیفتد.

باز بودن

اغلب شبکه‌های اجتماعی مجازی برای مشارکت اعضا و دریافت بازخورد، باز هستند. آن‌ها رأی دادن، کامنت گذاشتن و به اشتراک گذاری اطلاعات را تشویق می‌کنند و به ندرت مانعی برای تولید و دسترسی به محتوا در این شبکه‌ها وجود دارد. در این شبکه‌ها، یادگیرندگان می‌توانند به راحتی به مطالب و محتوا دسترسی داشته باشند و در خصوص آن‌ها، به معلم و یا همسالان خود بازخورد دهند.

یادمان باشد:

شبکه‌های اجتماعی مجازی هر چقدر هم برای آموزش مفید باشند، برای استفاده همه گروه‌های سنی مناسب نیستند. سوق دادن کودکان و نوجوانان به استفاده از این شبکه‌ها با توجه به مسائل فرهنگی و خطراتی که این شبکه‌ها دارند و همچنین نداشتن سواد رسانه‌ای مناسب، توصیه نمی‌شود. متخصصان پیشنهاد می‌دهند معلمان برای یادگیرندگان کودک و نوجوان خود از این شبکه‌ها استفاده نکنند و استفاده از این شبکه‌ها را برای ارتباط بیشتر با والدین مدنظر قرار دهند. ایجاد گروه‌های هم‌اندیشی و گفت‌وگو در این شبکه‌ها برای معلمان بسیار مفید خواهد بود و پیشنهاد می‌شود مدیران مدارس و آموزش‌وپرورش در این راستا گام بردارند.

